

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1 Üldine taust

Liidu majanduse jaoks läheb kaduma oluline kogus võimalikke teiseseid tooraineid, mis sisalduvad jäätmevoogudes. 2013. aastal tekitati ELis kokku ligikaudu 2,5 miljardit tonni jäätmeid. Sellest 1,6 miljardit tonni ei võetud ei korduskasutamisse ega ringlusse ning seega läksid need jäätmed Euroopa majanduse jaoks kaotsi. Hinnanguliselt võiks ringlusse võtta või korduskasutada veel 600 miljonit tonni jäätmeid. Kõigist liidus toodetud olmejäätmetest võeti ringlusse üksnes piiratud osa (43 %), ülejäänu ladestati prügilatesse (31 %) või põletati (26 %). Seega jäävad liidul kasutamata märkimisväärsed võimalused parandada ressursitõhusust ja edendada ringmajandust.

Jäätmekäitlusega seoses esineb samuti suuri erinevusi liidu liikmesriikide vahel. 2011. aastal ladestasid kuus liikmesriiki prügilasse alla 3 % olmejäätmetest, 18 liikmesriiki aga rohkem kui 50 %, kusjuures mõni liikmesriik ladestas prügilasse üle 90 % jäätmetest. Selline ebavõrdne olukord tuleb lahendada kiiremas korras.

Ettepanekud muuta direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta,¹ direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta,² direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta,³ direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta,⁴ direktiivi 2006/66/EÜ patareide ja akude ning patarei- ja akujäätmete kohta⁵ ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete kohta⁶ on osa ringmajanduse paketist, mis sisaldab ka komisjoni teatist „ELi ringmajanduse loomise tegevuskava”.

1.2 Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viimased suundumused näitavad, et ressursitõhususe täiendav suurendamine on võimalik ning et see võib anda suurt majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset kasu. Jäätmete ressursiks muutmine on oluline ressursitõhususe suurendamisel ja ringmajanduse loomisel.

ELi jäätmealastes õigusaktides sätestatud õiguslikult siduvad sihtarvud on olnud peamine vahend jäätmekäitlustavade parandamisel, innovatiivse ringlussevõtu toetamisel, jäätmete prügilasse ladestamise piiramisel ja tarbijate käitumise muutmiseks stiimulite andmisel. Jäätmepoliitika arendamine tooks suurt kasu: see tagaks jätkusuutliku majanduskasvu, aitaks luua töökohti, vähendaks kasvuhoonegaaside heidet, tekitaks otsese kokkuhoiu tänu parematele jäätmekäitlustavadele ning looks puhtama keskkonna.

Ettepanekuga muuta direktiivi 2008/98/EÜ täidetakse õiguslikku kohustust vaadata läbi kõnealuses direktiivis sätestatud jäätmekäitluse sihtarvud. Ettepanekud, mis on osa

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/62/EÜ, 20. detsember 1994, pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

³ Nõukogu direktiiv 1999/31/EÜ, 26. aprill 1999, prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/53/EÜ, 18. september 2000, kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34–43).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/66/EÜ, 6. september 2006, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ (ELT L 266, 26.9.2006, lk 1–14).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/19/EL, 4. juuli 2012, elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38–71).

ringmajanduse paketist ning millega muudetakse kuut eespool nimetatud direktiivi, toetuvad osaliselt ettepanekule, mille komisjon esitas 2014. aasta juulis ning võttis seejärel tagasi 2015. aasta veebruaris. Ettepanekud on kooskõlas ressursitõhususe tegevuskava⁷ ja seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi⁸ eesmärkidega ning hõlmavad jäätmehierarhia täielikku rakendamist⁹ kõigis liikmesriikides, jäätmetekke vähendamist absoluutarvudes ja inimese kohta, kvaliteetse ringlussevõtu tagamist ning ringlussevõetud jäätmete kasutamist liidu jaoks peamise usaldusväärse tooraineallikana. Nendega toetatakse ka tooraineid käsitleva ELi algatuse¹⁰ rakendamist ja käsitletakse toidujäätmete tekke vältimise vajadust. Lisaks lihtsustatakse ettepanekutega kõigis kuues direktiivis sätestatud aruandlusnõudeid.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

2.1 Uuringud

Ettepanekutes ja neile lisatud mõjuhindangus hinnatakse ELi jäätmealaste õigusaktide rakendamise ja täiendamisega seotud tehnoloogilisi, sotsiaal-majanduslikke ja kulude-tulude aspekte. Mõjuhindangule koostati lisadokument, et analüüsida, milline mõju võib olla mõjuhindangus esitatud peamiste poliitikavalikute täiendavatel variantidel.

2.2 Sisekonsultatsioonid

Õigusaktiettepanekute ettevalmistamist jälgis komisjonis mõju hindamise juhtrühm, kuhu kuulusid esindajad mitmest komisjoni talitusest (peasekretariaat (SG), majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat (ECFIN), siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEd peadirektoraat (GROW), kliimameetmete peadirektoraat (CLIMA), Teadusuuringute Ühiskeskus (JRC) ning statistika peadirektoraat (ESTAT)).

2.3 Väliskonsultatsioonid

Komisjon koostas soovitusliku loetelu lahendamist vajavatest küsimustest ja peamiste sidusrühmadega peeti esimesed vestlused 2013. aasta veebruaris. Juunis 2013 alustati kooskõlas konsulteerimisalaste miinimumnõuetega internetis avalikku konsultatsiooni, mis kestis kuni septembrini 2013. Saadi 670 vastust, mis kajastab suurt avalikku muret jäätmetekäitlemise olukorra pärast ELis ning suuri ootusi seoses ELi meetmetega selles valdkonnas. Liikmesriikide põhjalikum arutelu toimus juunist septembrini 2015, samuti laiem arutelu ringmajanduse üle.

2.4 Mõju hindamine

Koos 2014. aasta juulis vastu võetud ettepanekuga¹¹ avaldati mõju hindamise aruanne ja kokkuvõte. Mõjuhindangus, mis jääb läbivaadatud õigusaktiettepanekute peamiseks analüütiliseks aluseks, hinnatakse ELi jäätmekäitluse tõhustamist käsitlevate erinevate poliitikavalikute peamist keskkonna-, sotsiaalset ja majanduslikku mõju. Hinnati erineva raskusastmega eesmärke ja neid võrreldi alusstsenaariumiga, et teha kindlaks kõige

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1386/2013/EL, 20. november 2013, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires” (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

⁹ Jäätmehierarhia kohaselt tuleb eelistada jäätmetekke vältimist, sellele järgnevad korduskasutamine, ringlussevõtt, jäätmete energiakasutus ning kõrvaldamine, mis hõlmab jäätmete prügilasse ladestamist ja põletamist ilma energiakasutusega.

¹⁰ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

asjakohasemad vahendid ja sihtarvud, mille abil saada võimalikult suurt kasu võimalikult väikeste kuludega.

Komisjoni mõjuhindamiskomitee esitas mõjuhindangu kohta heakskiitva arvamuse 8. aprillil 2014 ning andis mitmeid soovitusi aruande viimistlemiseks. Komitee palus täpsustada probleemipüstitust, selgitada vajadust uute keskpika perioodi eesmärkide järele, tugevdada prügilasse ladestamise keelamise argumente subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ja kõigile liikmesriikidele ühetaoliste sihtarvude kehtestamise seisukohast ning selgitada täpsemalt, kuidas liikmesriikide tegevuse erinevat tulemuslikkust võetakse ettepanekus arvesse.

Mõjuhindangus jõuti järeldusele, et erinevate võimaluste kombineerimine tooks järgmist kasu:

- halduskoormuse vähenemine eriti väikeasutuste või -ettevõtjate jaoks, lihtsustamine ning parem rakendamine, muu hulgas otstarbekohaste sihtarvude abil;
- töökohtade loomine – 2035. aastaks oleks võimalik luua üle 170 000 otsese töökoha, millest enamikku ei oleks võimalik ELi väljast viia;
- kasvuhoonegaaside heite vähenemine – aastatel 2015–2035 saaks vältida üle 600 miljoni tonni kasvuhoonegaaside heidet;
- positiivne mõju ELi jäätmeäritluse ja ringlussevõtu sektorite ning ELi tootmissektori konkurentsivõimele (paremini toimivad laiendatud tootjavastutuse süsteemid, väiksemad toorained juurdepääsu ja tooraine hindadega seotud riskid);
- teisesed toorained suunatakse majandusse tagasi, mis omakorda vähendaks ELi sõltuvust tooraineimportist.

Koos õigusakti ettepanekuga esitati mõjuhindangule lisatud analüütiline märkus. Selles märkuses on analüüsitud mitut täiendavat võimalust ja varianti eesmärgiga võtta paremini arvesse iga liikmesriigi erinevat lähtepositsiooni.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1 Kavandatud meetmete kokkuvõte

ELi jäätmealaste õigusaktide muutmise ettepanekute peamised elemendid on järgmised:

- mõistete ühtlustamine;
- olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvu suurendamine 2030. aastaks 65 %-ni;
- pakendijäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvude suurendamine ja lihtsustamine;
- olmejäätmete prügilasse ladestamise järkjärguline piiramine 10%-ni 2030. aastaks;
- kõrvalsaadusi ja jäätmeseisundi lakkamist käsitleva õigusraamistiku suurem ühtlustamine ja lihtsustamine;
- uued meetmed jäätmetekke vältimiseks, sealhulgas toidujäätmete tekke vältimiseks, ning korduskasutamiseks;
- miinimumnõuete kehtestamine seoses laiendatud tootjavastutusega;
- varajase hoiatamise süsteemi loomine, et jälgida ringlussevõtu sihtarvude järgimist;
- aruandluskohustuste lihtsustamine ja täiustamine;

- kõnealuste õigusaktide vastavusse viimine delegeeritud ja rakendusakte käsitlevate ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

3.2 Õiguslik alus ja õigus võtta meetmeid

Ettepanekutega muudetakse kuut direktiivi, milles käsitletakse eri jäätmete käitlemist. Direktiivi 2008/98/EÜ, direktiivi 1999/31/EÜ, direktiivi 2000/53/EÜ, direktiivi 2006/66/EÜ ja direktiivi 2012/19/EL muutmise ettepanekud põhinevad ELi toimimise lepingu artikli 192 lõikel 1, direktiivi 94/62/EÜ muutmise ettepanek põhineb kõnealuse lepingu artiklil 114.

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõikes 2 on sätestatud siht suurendada kodumajapidamisjäätmete ja samalaadsete jäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu 50 %-ni ning ehitus- ja lammutusjäätmete (v.a ohtlikud jäätmed) korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu ning materjalina muusse taaskasutusse võtmist 70 %-ni aastaks 2020. Vastavalt artikli 11 lõikele 4 pidi komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2014 kõnealused sihtarvud läbi vaatama, et vajaduse korral neid rangemaks muuta ning kaaluda sihtarvude kehtestamist teiste jäätmevoogude jaoks, võttes arvesse nende sihtarvude kehtestamise asjakohast keskkonna-, majanduslikku ja sotsiaalset mõju. Artikli 9 punkti c kohaselt pidi komisjon 2014. aasta lõpuks seadma jäätmetekke vältimise ning jäätmetekke ja majanduskasvu lahutamise eesmärgid 2020. aastaks, tuginedes parimale teadolevale tavale, sealhulgas vaadates vajaduse korral üle artikli 29 lõikes 4 osutatud näitajad. Vastavalt artikli 37 lõikele 4 pidi komisjon hindama esimeses aruandes, mis koostati 12. detsembriks 2014, rida meetmeid, sh tootjavastutuse süsteeme konkreetsete jäätmevoogude jaoks, ringlussevõttuga seotud sihtarve, näitajaid ja meetmeid, samuti materjali ja energia taaskasutamise toimingutega seotud meetmeid, mis võivad aidata artiklites 1 ja 4 seatud eesmärgi paremini saavutada.

Direktiivi 1999/31/EÜ artikli 5 lõikes 2 on sätestatud kolm sihtarvu biolagunevate olmejäätmete prügilatesse ladestamise vältimiseks ja keelatud teatavate jäätmevoogude prügilasse ladestamine. Biolagunevate olmejäätmete prügilatesse jõudmise vältimise viimase sihtarvu peavad liikmesriigid saavutama 16. juuliks 2016. Artikli 5 lõike 2 kohaselt vaadatakse see sihtarv läbi hiljemalt 16. juuliks 2014 eesmärgiga see kinnitada või seda muuta, et tagada keskkonnakaitse kõrge tase ja võtta arvesse praktilisi kogemusi, mille liikmesriigid on kahe eelmise sihtarvu saavutamisel saanud.

Direktiivi 94/62/EÜ artikli 6 lõikes 1 on sätestatud pakendijäätmete taaskasutamise ja ringlussevõtu sihtarvud, mis vastavalt artikli 6 lõikele 5 määratakse kindlaks iga viie aasta järel, võttes arvesse liikmesriikide praktilisi kogemusi ning teadusuuringute ja hindamismeetodite (nagu näiteks olelusingi hindamise ja tasuvusanalüüsi) tulemusi.

3.3 Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanekud on kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5. Ettepanekud piirduvad eespool nimetatud direktiivide muutmisega, millega luuakse raamistik ühiste eesmärkide püstitamiseks ning jäetakse samal ajal liikmesriikidele õigus otsustada täpsete rakendusmeetodite üle.

3.4 Selgitavad dokumendid

Komisjon leiab, et dokumendid, milles liikmesriigid selgitavad direktiivide ülevõtmise meetmeid, on vajalikud selleks, et parandada direktiivide ülevõtmist käsitleva teabe kvaliteeti.

Jäätmealaste õigusaktide liikmesriikide õigusesse ülevõtmine toimub tihti detsentraliseeritult nii piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil ja selleks kasutatakse mitmeid õigusakte sõltuvalt liikmesriigi haldusstruktuurist. Seetõttu tuleb liikmesriikidel muudetud direktiivide ülevõtmisel muuta paljusid õigusakte riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil.

Ettepanekutega muudetakse kuut jäätmealast direktiivi ning need mõjutavad mitut õiguslikult siduvat kohustust, sealhulgas muudetakse põhjalikult direktiivis 2008/98/EÜ, direktiivis 1999/31/EÜ ja direktiivis 94/62/EÜ sätestatud sihtarve ning lihtsustatakse direktiivi 2000/53/EÜ, direktiivi 2006/66/EÜ ja direktiivi 2012/19/EL. See on jäätmealaste õigusaktide keerukas läbivaatamine, mis võib mõjutada paljusid siseriiklike õigusakte.

Muudetavates direktiivides sisalduvad läbivaadatud jäätmekäitluse sihtarvud on omavahel seotud ning need tuleks liikmesriikide õigusaktidesse hoolikalt üle võtta ja hiljem inkorporeerida riiklikesse jäätmekäitlussüsteemidesse.

Kavandatud sätted mõjutavad paljusid liikmesriikide avaliku ja erasektori sidusrühmi ning neil on oluline mõju jäätmekäitlussüsteemidesse tulevikus tehtavatele investeeringutele. Uute õigusaktide täielik ja korrektne ülevõtmine on oluline, et tagada nende eesmärkide (st inimeste tervise ja keskkonna kaitse, suurem ressursitõhusus, siseturu toimimise tagamine ning kaubandustõkete ja konkurentsipiirangute vältimine ELis) saavutamine.

Selgitavate dokumentide esitamise nõue võib tekitada täiendavat halduskoormust mõnele liikmesriigile. Selgitavad dokumendid on aga vajalikud selleks, et oleks võimalik kindlalt tõendada, et direktiiv on täielikult ja nõuetekohaselt üle võetud, mis on tähtis eespool nimetatud põhjustel, ning seda ei ole võimalik tulemuslikult tõendada vähem koormavate meetmetega. Lisaks võivad selgitavad dokumendid oluliselt aidata vähendada komisjoni halduskoormust nõuetele vastavuse seirel; ilma selgitavate dokumentideta läheks vaja märkimisväärselt ressursse ja arvukalt kontakte riigiasutustega, et jälgida kõigis liikmesriikides direktiivi ülevõtmise meetodeid.

Eespool öeldut silmas pidades on asjakohane liikmesriikidelt paluda, et nad lisaksid ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost ELi jäätmealaste õigusakte muutvate direktiivide sätete ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel.

3.5 Komisjoni delegeeritud ja rakendamisvolitused

Komisjoni delegeeritud ja rakendamisvolitused on kindlaks määratud ja vastavad menetlused selliste õigusaktide vastuvõtmiseks on kehtestatud järgmiste sätetega: direktiivi 2008/98/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21, 22, direktiivi 94/62/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 4, 6, 7, 9, 10, direktiivi 1999/31/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 6 ja 7 ning direktiivide 2000/53/EÜ ja 2012/19/EL muutmise ettepaneku artiklid 1 ja 3.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekud ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet ning seepärast ei ole neile lisatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta finantsmääruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002) artiklis 31 nõutud finantsselgitust.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Liidus tuleks jäätmekäitlust parandada, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimeste tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik ja mõistlik kasutamine ning edendada ringmajandust.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 94/62/EÜ¹³ pakendite ja pakendijäätmete taaskasutamiseks ja ringlussevõtuks sätestatud sihtarve tuleks muuta ning suurendada pakendite korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu, et paremini kajastada Euroopa Liidu ringmajanduse edendamise püüdlusi.
- (3) Selleks et tagada jäätmealaste õigusaktide suurem sidusus, tuleks direktiivi 94/62/EÜ mõisted viia kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ¹⁴ mõistetega, mida kohaldatakse jäätmete suhtes üldiselt.
- (4) Direktiivis 94/62/EÜ pakendijäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks sätestatud sihtarvude suurendamine annaks selget keskkonnavalget, majanduslikku ja sotsiaalset kasu.
- (5) Pakendijäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvude järkjärguline suurendamine peaks tagama, et majanduslikult väärtuslikud jäätmematerjalid võetaks järkjärgult ja tõhusalt taaskasutusse jäätmete nõuetekohase käitlemise kaudu ja kooskõlas jäätmehierarhiaga. Nii peaks olema tagatud, et jäätmetes leiduvad väärtuslikud materjalid suunatakse tagasi Euroopa majandusse, mis

¹² ELT C ..., ..., lk ...

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/62/EÜ, 20. detsember 1994, pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

tähendab seega edusammude tegemist tooraineid käsitleva algatuse¹⁵ rakendamisel ja ringmajanduse loomisel.

- (6) Paljud liikmesriigid ei ole vajalikku jäätmekäitlustaristut veel täielikult välja arendanud. Seepärast on oluline seada selged poliitilised eesmärgid, et ringlussevõetavad materjalid ei jääks jäätmehierarhia kõige alumisele astmele.
- (7) Direktiivis 2008/98/EÜ ja direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud ringlussevõtu sihtarvudest ja prügilasse ladestamise piirangutest tulenevalt ei ole direktiivis 94/62/EÜ sätestatud jäätmete energiakasutuse ega pakendijäätmete ringlussevõtu ELi sihtarvud enam vajalikud.
- (8) Käesolevas direktiivis sätestatakse liidu jäätmekäitluse pikaajalised eesmärgid ning antakse ettevõtjatele ja liikmesriikidele selge suund kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalike investeeringute tegemiseks. Oma riiklike jäätmekäitlusstrateegiate ja jäätmekäitlustaristusse tehtavate investeeringute kavandamisel peaksid liikmesriigid kasutama ära Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde kooskõlas jäätmehierarhiaga ning suurendama seega jäätmetekke vältimist, jäätmete korduskasutamist ja ringlussevõttu.
- (9) Plastmaterjalist pakendijäätmete ringlussevõtu 2025. aasta sihtarvude kehtestamisel võeti arvesse direktiivi läbivaatamise ajal tehniliselt teostatavaid lahendusi; komisjon võib esitada 2030. aastaks läbivaadatud sihtarvud plasti kohta, tuginedes liikmesriikide edusammudele olemasolevate sihtarvude saavutamisel, võttes arvesse turule lastavate plastmaterjali liikide ja uue ringlussevõtutehnoloogia arengut ning nõudlust ringlussevõetud plasti järele.
- (10) Mustmetallide ja alumiiniumi ringlussevõtu jaoks tuleks kehtestada eraldi sihtarvud, et saavutada märkimisväärset majanduslikku ja keskkonnakasut, kuna alumiiniumi suurem ringlussevõtt aitaks märkimisväärselt säästa energiat ja vähendada süsinikdioksiidi heidet. Kehtiv metallpakendite korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarv tuleks seega jagada kaheks eraldi sihtarvuks nende kahe jäätmeliigi jaoks.
- (11) Selleks et arvutada, kas korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvud saavutatakse, peaks liikmesriikidel olema võimalik arvesse võtta tooteid ja komponente, mida valmistatakse korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide raames. Selliste arvutuste jaoks ühtlustatud tingimuste tagamiseks võtab komisjon vastu üksikasjalikud eeskirjad, mille põhjal määratakse kindlaks korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevad tunnustatud ettevõtjad ja tunnustatud tagatisrahasüsteemid ning mille alusel kogutakse, tõendatakse ja esitatakse andmeid.
- (12) Korduskasutamiseks ettevalmistamise kohta kogutavate andmete usaldusväärsuse tagamiseks on vaja kehtestada ühised aruandluseeskirjad. Samuti on tähtis sätestada täpsemad eeskirjad, mille alusel liikmesriigid peaksid aru andma selle kohta mida on tegelikult ringlusse võetud ja võib arvesse võtta ringlussevõtu sihtarvude saavutamisel. Selleks peab ringlussevõtu sihtarvude saavutamist käsitlev aruandlus üldreeglina põhinema lõpliku ringlussevõtuprotsessi sisendil. Halduskoormuse piiramiseks peaks liikmesriikidel olema rangetel tingimustel lubatud anda ringlussevõtu määra kohta aru sortimiskeskuste väljundi põhjal. Materjalide või ainete massi kadu sellise füüsilise

¹⁵

COM(2013) 442.

ja/või keemilise muundumise tõttu, mis kuulub paratamatult lõpliku ringlussevõtuprotsessi juurde, ei tuleks ringlussevõetuna märgitud jäätmete massist maha arvata.

- (13) Selleks et tagada käesoleva direktiivi parem, õigeaegsem ja ühetaolisem rakendamine ning ennetada rakendamise puudujääke, tuleks seada sisse varajase hoiatamise süsteem, et teha kindlaks puudused ja võtta meetmeid enne sihtarvude saavutamise tähtaegu.
- (14) Liikmesriikide esitatud statistilised andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata jäätmealaste õigusaktide järgimist liikmesriikides. Statistiliste andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada. Selleks tuleks kehtestada üks ühine koht kõigi jäätmeandmete sisestamiseks, jätta välja aegunud aruandlusnõuded, hinnata liikmesriikide aruandlusmeetodid ja võtta kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruanne.
- (15) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanDED ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist ja tagada nõuetekohane rakendamine, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seetõttu on asjakohane tunnistada kehtetuks sätted, mis kohustavad liikmesriike koostama selliseid aruandeid, ning nõuetele vastavuse kontrollimiseks tuleks kasutada üksnes statistilisi andmeid, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile.
- (16) Jäätmekäitluse statistiliste andmete usaldusväärne esitamine on äärmiselt oluline, et tagada tõhus rakendamine ja andmete võrreldavus liikmesriikide vahel. Seepärast tuleks nõuda, et liikmesriigid kasutaksid direktiivis 94/62/EÜ sätestatud sihtarvude järgimist käsitlevate aruannete koostamisel kõige uuemat metoodikat, mille on välja töötanud komisjon ja liikmesriikide statistikaametid.
- (17) Direktiivi 94/62/EÜ täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte artikli 6a lõigete 2 ja 5, artikli 11 lõike 3, artikli 19 lõike 2 ja artikli 20 kohta. Eriti tähtis on, et komisjon peaks ettevalmistustööde ajal asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (18) Selleks et tagada direktiivi 94/62/EÜ rakendamise ühtsed tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused seoses artikli 12 lõikega 3d ja artikliga 19. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹⁶.
- (19) Seepärast tuleks direktiivi 94/62/EÜ vastavalt muuta.
- (20) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga¹⁷ selgitavate dokumentide kohta on liikmesriigid võtnud kohustuse lisada põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

¹⁷ ELT C 369, 17.12.2010, lk 14.

- (21) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt ühest küljest ennetada pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale või sellist mõju vähendada, kaitstes seega keskkonda kõrgel tasemel, ning teisest küljest tagada siseturu toimimine ja vältida kaubandustõkkeid ning konkurentsimoonusi ja -piiranguid liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning tulenevalt meetmete ulatusest või mõjust on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 94/62/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) punktist 1 jäetakse välja järgmine tekst:

„Komisjon kontrollib ja vaatab vajadusel läbi I lisas nimetatud pakendite määratluse selgitavad näited. Esmajärjekorras käsitletakse järgmisi tooteid: CD- ja videokassettide karbid, lillepotid, elastsesse materjali mähitud torud ja silindrid, kleeibiste aluspaber ja pakkimispaber. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 21 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.”;

b) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. pakendijäätmed – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ(*) artikli 3 punkti 1 kohase jäätmete määratlusega hõlmatud mis tahes pakend või pakendimaterjal;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).”;

c) punktid 3 kuni 10 jäetakse välja;

d) lisatakse teine lõik:

„Lisaks kohaldatakse direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 3 sätestatud mõisteid „jäätmed”, „jäätmetekitaja”, „jäätmevaldaja”, „jäätmekäitlus”, „kogumine”, „liigiti kogumine”, „vältimine”, „korduskasutamine”, „töötlemine”, „ringlussevõtt”, „korduskasutamiseks ettevalmistamine”, „lõplik ringlussevõtuprotsess” ja „kõrvaldamine”.“.

2) Artikli 4 lõike 1 teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Sellised muud meetmed võivad sisaldada riiklikke programme, algatusi laiendatud tootjavastutuse süsteemide kaudu pakendite keskkonnamõju minimeerimiseks või samalaadseid meetmeid, mis on liikmesriikides vajaduse korral ettevõtjatega konsulteerides tarvitusele võetud ning kavandatud paljude jäätmetekke vältimise algatuste koondamiseks ja kasutamiseks. Need meetmed peavad olema kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega, mis on määratletud artikli 1 lõikes 1.”.

3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega: „Taaskasutus, korduskasutamine ja ringlussevõtt”;

b) lõikele 1 lisatakse punktid f kuni i:

„f) hiljemalt 31. detsembriks 2025 valmistatakse vähemalt 65 % kogu pakendijäätmete massist ette korduskasutamiseks ja võetakse ringlusse;

g) hiljemalt 31. detsembriks 2025 valmistatakse korduskasutamiseks ette ja võetakse ringlusse pakendijäätmetes sisalduvate järgmiste materjalide massist vähemalt:

i) plast: 55 %;

ii) puit: 60 %;

iii) mustmetall: 75 %;

iv) alumiinium: 75 %;

v) klaas: 75 %;

vi) paber ja kartong: 75 %;

h) hiljemalt 31. detsembriks 2030 valmistatakse vähemalt 75 % kogu pakendijäätmete massist ette korduskasutamiseks ja võetakse ringlusse;

i) hiljemalt 31. detsembriks 2030 valmistatakse korduskasutamiseks ette ja võetakse ringlusse pakendijäätmetes sisalduvate järgmiste materjalide massist vähemalt:

i) puit: 75 %;

ii) mustmetall: 85 %;

iii) alumiinium: 85 %;

iv) klaas: 85 %;

vi) paber ja kartong: 85 %.”;

c) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Liidust eksporditud pakendijäätmeid võetakse lõikes 1 sätestatud sihtarvude [direktiivis mujal kasutatud ka sõna „eesmärk”] saavutamisel arvesse liikmesriigis, kus pakendijäätmed koguti, kui artikli 6a lõikes 4 sätestatud nõuded on täidetud ja kui eksportija suudab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1013/2006(*) tõendada, et jäätmesaadetis vastab kõnealuse määruse nõuetele ning jäätmete töötlemine väljaspool liitu toimus tingimustes, mis vastavad asjakohastele ELi keskkonnaalastele õigusaktidele.

3. Pakendijäätmeid, mis saadeti teise liikmesriiki kõnealuses teises liikmesriigis korduskasutamiseks ettevalmistamiseks, ringlussevõtmiseks või taaskasutamiseks, võib lõike 1 punktides f kuni i sätestatud sihtarvude saavutamisel arvesse võtta üksnes see liikmesriik, kus pakendijäätmed koguti.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1013/2006, 14. juuni 2006, jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).”;

d) lõiked 5, 8 ja 9 jäetakse välja.

4) Lisatakse artikkel 6a:

„Artikkel 6a

Eeskirjad artiklis 6 sätestatud sihtarvude saavutamise arvutamiseks

„1. Selleks et arvutada, kas artikli 6 lõike 1 punktides f kuni i sätestatud sihtarvud on saavutatud, tuleb arvesse võtta järgmist:

- a) ringlussevõetud pakendijäätmete mass on lõplikku ringlussevõetuprotsessi sisenenud jäätmete mass;
- b) korduskasutamiseks ette valmistatud pakendijäätmete mass on selliste pakendijäätmete mass, mis on taaskasutatud või kogutud korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt ja mis on läbinud kõik vajalikud kontrolli, puhastus- ja parandustoimingud, et jäätmeid saaks korduskasutada ilma täiendava sortimise või eeltötluseta;
- c) liikmesriigid võivad arvesse võtta tooteid ja komponente, mida valmistatakse korduskasutamiseks ette korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt või tunnustatud tagatisrahasüsteemide raames. Liikmesriigid kasutavad korduskasutamiseks ette valmistatud ja ringlusse võetud pakendijäätmete kohandatud määra arvutamiseks ettevõtjate tõendatud andmeid ning IV lisa esitatud valemit, võttes arvesse korduskasutamiseks ette valmistatud toodete ja komponentide massi.

2. Selleks et tagada ühtlustatud tingimused IV lisa punkti 1 alapunktide b ja c kohaldamiseks, võtab komisjon kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse miinimumnõuded korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide kindlaksmääramiseks, sealhulgas erieeskirjad andmete kogumise, tõendamise ja esitamise kohta.

3. Erandina lõikest 1 võib esitada mis tahes sortimistoimingu väljundi massi ringlussevõetud pakendijäätmete massina tingimusel, et:

- a) sellise toimingu väljund saadetakse lõplikku ringlussevõetuprotsessi;
- b) selliste materjalide või ainete mass, mida ei saadeta lõplikku ringlussevõetuprotsessi ja mis kõrvaldatakse või millest toodetakse energiat, jääb alla 10 % ringlussevõetud jäätmetena märgitud jäätmete kogumassist.

4. Liikmesriigid kehtestavad tõhusa süsteemi pakendijäätmete kvaliteedi kontrollimiseks ja jälgimiseks, et tagada lõike 3 punktides a ja b sätestatud tingimuste täitmine. Süsteem võib koosneda kas direktiivi 2008/98/EÜ artikli 35 lõike 4 kohaselt loodud elektroonilisest registrist, sorditud jäätmete kvaliteeti käsitlevate nõuete tehnilistest kirjeldustest või mis tahes muust samalaadsest meetmest, millega tagatakse ringlussevõetud jäätmete kohta kogutud andmete usaldusväärsus ja täpsus.

5. Selleks et arvutada, kas artikli 6 lõike 1 punktides f kuni i sätestatud sihtarvud on saavutatud, võivad liikmesriigid võtta arvesse jäätmete põletamise tulemusel ringlussevõetud metalli koguseid vastavalt põletatud pakendijäätmete osakaalule tingimusel, et ringlussevõetud metallid vastavad teatavatele kvaliteedinõuetele. Liikmesriigid kasutavad ühtset metoodikat, mis on kehtestatud kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11a lõikega 6.”.

5) Lisatakse artikkel 6b:

„Artikkel 6b

Varajase hoiatamise süsteemi käsitlev aruanne

1. Komisjon koostab koostöös Euroopa Keskkonnaametiga eduaruande artikli 6 lõike 1 punktides f kuni i sätestatud sihtarvude saavutamise kohta hiljemalt kolm aastat enne iga tähtaega, mis on kõnealuste sätetega ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud aruanded sisaldavad järgmist:

(a) hinnang liikmesriikide kaupa selle kohta, kui kaugele on jõutud sihtarvude saavutamisel;

b) loetelu liikmesriikidest, kelle puhul on oht, et neid sihtarve ei saavutata vastava tähtaja jooksul, koos asjakohaste soovitusetega asjaomasele liikmesriigile.”.

6) Artikli 11 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tingimused, mille alusel lõikes 1 osutatud kontsentratsioonitasemeid ei kohaldata ringlussevõetud materjalide ning suletud ja kontrollitud ahelas toimuva tooteringluse suhtes, samuti pakenditüübid, mis vabastatakse lõike 1 kolmandas taandes sätestatud nõudest.”.

7) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega: „Teabesüsteemid ja aruandlus”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikega 1 ette nähtud andmebaasid sisaldavad III lisas loetletud andmeid ja annavad eelkõige teavet pakendite ja pakendijäätmete liikumise ulatuse, omaduste ja muutuste kohta (kaasa arvatud teave pakendimaterjalide ja nende valmistamisel kasutatavate komponentide toksilisuse või ohtlikkuse kohta) liikmesriikides.”;

c) lõige 3 jäetakse välja;

d) lisatakse lõiked 3a, 3b, 3c ja 3d:

„3a. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta andmed, mis kajastavad artikli 6 lõike 1 punktides a kuni i sätestatud sihtarvude saavutamist. Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse.

Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt lõikele 3d. Esimene aruanne hõlmab ajavahemikku alates 1. jaanuarist [sisestage käesoleva direktiivi jõustumise aasta + 1 aasta] kuni 31. detsembrini [sisestage käesoleva direktiivi jõustumise aasta + 1 aasta].

3b. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne ja aruanne artikli 6a lõike 4 rakendamise kohta.

3c. Komisjon vaatab käesoleva artikli kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande selle ülevaatus tulemuste kohta. Aruanne hõlmab hinnangut liikmesriigi andmekogumise korralduse, andmeallikate ja meetoodika, samuti andmete täielikkuse, usaldusväärsuse, ajakohasuse ja järjepidevuse kohta. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse iga kolme aasta tagant.

3d. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse vorm andmete esitamiseks lõike 3a kohaselt. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega.”;

e) lõige 5 jäetakse välja.

8) Artikkel 17 jäetakse välja.

9) Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis on vajalikud selleks, et kohandada artikli 8 lõikes 2 ja artikli 10 teise lõigu kuuendas taandes osutatud identifitseerimissüsteemi teaduse ja tehnika arenguga. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud menetlusega.”;

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta pakendi määratlust käsitlevaid selgitavaid näiteid, mis on esitatud I lisas.”.

10) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Erimeetmed

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusakte, et ületada raskused käesoleva direktiivi sätete kohaldamisel eelkõige inertsete pakendimaterjalide suhtes, mis on liidus turule viidud väga väikestes kogustes (s.o umbes 0,1 % massist), meditsiiniseadmete ja farmaatsiatoodete esmaste pakendite, väikepakendite ja luksuspakendite suhtes.”.

11) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 21

Komiteemenetlus

1. Artikli 12 lõike 3d ja artikli 19 lõike 1 kohaldamisel abistab komisjoni direktiivi 2008/98/EÜ artikli 39 alusel loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011(*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”.

12) Lisatakse artikkel 21a:

„Artikkel 21a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 6a lõikes 2, artikli 11 lõikes 3, artikli 19 lõikes 2 ja artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev].

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 6a lõikes 2, artikli 11 lõikes 3, artikli 19 lõikes 2 ja artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 6a lõike 2, artikli 11 lõike 3, artikli 19 lõike 2 ja artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”.

13) Pakendeid ja pakendijäätmeid käsitleva direktiivi 94/62/EÜ III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

14) Pakendeid ja pakendijäätmeid käsitlevale direktiivile 94/62/EÜ lisatakse IV lisa vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [*sisestage kuupäev 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist*]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja